

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713209052
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2713209052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Iveta Jankovičová, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti odporcom: 1. R. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D., B. XXX, 2. H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D., B. XXX, o zaplatenie 13.384,98 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 5C/437/2013-52 zo dňa 4.9.2014 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorou súd vo zvyšku návrh zamietol a ktorou rozhodol o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel návrhu a odporcom uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 9.073,08 Eur spolu: s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.660,94 Eur od 11.03.2013 do 13.06.2013, s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.360,94 Eur od 14.06.2013 do 16.08.2013, s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.160,94 Eur od 17.08.2013 do 18.09.2013 a s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.060,94 Eur od 19.09.2013 až do zaplatenia, a trovy konania vo výške 285,87 Eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa i trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 266,19 Eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 120,- Eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1 a 5, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 až 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 160 a § 142 ods. 2 O.s.p.

Súd vychádzal zo skutkových zistení, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcami dňa 18.6.2008 zmluvu o úvere č. 0253383177, na základe ktorej poskytol odporcom úver vo výške 3000.000,- Sk (9.958,18 Eur), ktorý sa odporcovia zaviazali zaplatiť v 119 mesačných splátkach po 4.285,- Sk (142,24 Eur), pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 20.7.2008 a konečná splatnosť 20.5.2018, splatnosť bola vždy k 20. dňu v mesiaci, výška úrokovej sadzby bola 11,35% ročne, RPMN vo výške 13,06%, priemerná hodnota RPMN 10,80%. Z prehľadu platieb mal súd za preukázané, že odporcovia z poskytnutého úveru splatili celkovo 697,24 Eur. Oznamením právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 22.2.2013 bolo odporcom oznámené, že došlo k ukončeniu predmetnej zmluvy a pohľadávky zo zmluvy sa stali splatnými, súčasne boli odporcovia vyzvaní na úhradu pohľadávky.

Z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že účastníci uzavreli dňa 18.6.2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. Výkladom ust. § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Keďže zmluva tieto obligatórne náležitosti neobsahuje, tak v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal v predmetnej veci preukázané, že odporcom bol poskytnutý úver vo výške 9.958,18 Eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že odporcovia celkovo zaplatili sumu vo výške 697,24 Eur do postúpenia pohľadávky a sumu 600,- Eur uhradili po postúpení pohľadávky, celkovo tak zaplatili sumu 1.297,24 Eur. Súd celú odporcami zaplatenú sumu vo výške 1.297,24 Eur započítal na istinu úveru v súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v časti 8.660,94 Eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov žalobe vyhovel. Z výpisu obrátov na účte odporcov mal súd preukázané, že odporcovia úver neplácali riadne a včas a dostali do omeškania s úhradami jednotlivých splátok, ktoré boli povinní uhrádzať vždy do 20. dňa v mesiaci. Vzhľadom k tomu súd uložil odporcovi uhradiť sumu vo výške 412,14 Eur, ktorá predstavuje dlžný úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a výšku ktorého mal súd preukázanú z listiny označenej ako „Špecifikácia odovzdanej pohľadávky“. Odporcovia boli vyzvaní na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, pričom však dlžnú sumu ani v tejto lehote neuhradili. Dňa 13.6.2013 odporcovia uhradili sumu vo výške 300,- Eur, dňa 16.8.2013 uhradili sumu 200,- Eur a dňa 18.9.2013 uhradili sumu 100,- Eur. Vzhľadom k tomu súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 8.660,94 Eur od 11.3.2013 t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dobrovoľné uhradenie do 13.6.2013 kedy došlo k čiastočnej úhrade pohľadávky vo výške 300,- Eur vo výške 8,50 % ročne zo sumy 8.360,94 Eur od 14.6.2013 do 16.8.2013, kedy došlo k čiastočnej úhrade vo výške 200,- Eur, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 8.260,94 Eur od 17.8.2013 do 18.9.2013, kedy došlo k úhrade sumy 100,- Eur a vo výške 8,50 % ročne zo sumy 8.060,94 Eur od 19.9.2013 do zaplatenia. Táto výška úroku z omeškania, ktorú požadoval aj navrhovateľ neprevyšuje zákonnú výšku úroku z omeškania určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Súd zároveň poukázal aj na to, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje tú, ktorej zodpovedá poplatok za vedenie účtu, teda za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Súd posúdil tieto poplatky za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sú neplatné a preto navrhovateľovi na ne nevznikol nárok, ako ani na účtované poplatky za upomienky, ktoré nevyplývajú priamo zo zmluvy ale len zo všeobecných obchodných podmienok a sadzobníka poplatkov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže účastníci mali úspech len čiastočný. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil zaplatenie istiny 13.384,98 Eur a celkove mu bolo prisúdených 9.073 Eur čo predstavuje úspech na 67,80 % a neúspech na 32,20 %. Za týchto okolností vzniklo právo na náhradu trov konania navrhovateľovi, a to v podiele 35,60 % čo predstavuje čistý úspech navrhovateľa (67,80 - 32,20). Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený poplatok za návrh vo výške 803,- Eur a keďže navrhovateľovi je možné priznať náhradu trov len v podiele 35,60 %, súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 285,87 Eur (35,60 % zo sumy 803,- Eur) z titulu súdneho poplatku. Navrhovateľ si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 747,72 Eur, ktoré vyčíslil za 2 úkony právnej služby po á 303,74 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu), 2 x režijný paušál á 7,81 Eur a k tomu 20 % DPH zo sumy 623,10 Eur vo výške 124,62 Eur, ktoré vyčíslil v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd priznal navrhovateľovi z takto vypočítaných trov právneho zastúpenia náhradu vo výške úspechu vo veci v sume 266,19 Eur (35,60 % z 747,72 Eur). Súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcom zaplatenie priznanej sumy v splátkach, ktorých výšku 120,- Eur a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že súd má za to, že nie v schopnostiach odporcov splatiť celý dlh naraz.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie navrhovateľ a to s výnimkou vyhovujúcej časti. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá odporcov zaplatiť navrhovateľovi istinu 4.311,90 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania a nahradí trovy konania na súdnom poplatku i na trovách právneho zastúpenia celkom v sume 2.000,13 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právny názor súdu, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje dojednanie o výške, počte a termíne splátok úrokov a iných poplatkov, považoval za

nesprávny s tým, že súd vec nesprávne právne posúdil. Podľa odvolateľa predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 Zákona o spotrebiteľskom úvere v znení splatnom v čase jej uzavretia vrátane výšky, počtu a termínov splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je totiž dojednaná mesačná splátka úveru 142,24 Eur so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci od 20.7.2008 do 20.5.2018 celkom 119 splátok, výška ročnej úrokovej sadzby 11,35% p.a., výška poplatku za správu úveru 1.99 Eur mesačne. Mesačná splátka 142,24 Eur v sebe zahŕňa všetky tri zložky, teda splátky na istinu úveru, časť splátky na zmluvné úroky z úveru a časť splátky na poplatok za správu úveru. Jednoduchým aritmetickým výpočtom musel súd prvého stupňa dospieť k záveru, že mesačná splátka zahŕňa okrem čistej istiny úverovej splátky aj splátku úrokov, poplatkov. Obsahom znenia § 4 ods. 2 písm. i) Spotrebiteľského zákona ako sa nesprávne domnieva súd prvého stupňa nie je založenie povinnosti v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky: splátku istiny, splátku úrokov z omeškania, splátku poplatkov, ale vymedziť zložky úverovej splátky, čo potvrdzuje aj bežná banková prax. Nesprávny je aj právny názor ne aplikáciu ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka o započítavaní čiastkových úhrad dlžníka na istinu pohľadávky. Navyiac súd pri vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky o poplatku za správu úveru postupoval v rozpore s § 153 ods. 3 o.s.p. a jeho právny názor je nesprávny. V tejto súvislosti poukázal na judikovaný nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 3725/13. Správnym právnym posúdením veci by súd prvého stupňa žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Odporcovia odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania - teda v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu vo zvyšku zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

Navrhovateľ namietal, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil v dôsledku nesprávnej aplikácie ust. § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom podľa ods. 3 citovaného ustanovenia ak zmluva okrem iných i túto náležitosť neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s tým, že predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje, keďže jednoduchým aritmetickým výpočtom musel súd dospieť k záveru, že mesačná splátka v sebe zahŕňa okrem čistej istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov s tým, že obsahom citovaného ustanovenia nie je založenie povinnosti rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky, ale vymedziť zložky úverovej splátky. Odvolací súd sa s týmto názorom odvolateľa nezhodol.

Interpretácia, resp. výklad právnej normy je nevyhnutnou súčasťou tak právnej teórie, ako aj právnej praxe. Právny výklad je integrálnou súčasťou procesu aplikácie práva, čo sa najzreteľnejšie prejavuje v súdnej aplikácii práva. Úlohou výkladu je konkretizácia zákona v danom prípade, teda úloha aplikácie práva. Predstavuje predovšetkým proces objasňovania zmyslu, obsahu a významu textov prameňov práva ako nosičov právnych pravidiel. Cieľom interpretácie právnych noriem je zisťovať a objasňovať ich obsah, často aj nad rámec gramatického výkladu. Nemožno lipnúť na formalistickom výklade bez prihliadnutia na právne princípy, ktoré sú výrazom hodnôt. Samotný výklad v niektorých prípadoch značne presahuje rozsah textu prameňov práva a je výsledkom právnikreatívnej činnosti sudcov. Právny výklad je racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnemu textu, pričom požiadavka racionality je

klúčová. Teleologický výklad právnej normy postihuje zmysel resp. cieľ právnej normy v súvislosti s najvšeobecnejšími podmienkami, v ktorých sa má norma realizovať. Ide o hľadanie účelu zákonného ustanovenia a to v kontexte spoločenských podmienok v okamžiku interpretácie. Pre výklad právneho predpisu je rozhodujúca v ňom vyjadrená vôľa zákonodarcu, ktorú možno objektivizovať tak, ako to vyplýva zo znenia zákonného ustanovenia a významových súvislostí, do ktorých je zaradené. Sudca sa pritom nemusí zastaviť u doslovného znenia normy. Viazanosť zákonom neznamená viazanosť písmenami spolu s nutnosťou doslovného výkladu, ale väzbu na zmysel a účel zákona.

Je nesporné, že citované ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) v spojení s ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväziť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 4 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd zhodne s prvostupňovým sa nemohol stotožniť s názorom odvolateľa, že v cit. ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon neukladá povinnosť v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné časti a to splátku istiny, splátku úrokov a splátku iných poplatkov, práve naopak, za účelom zabezpečenia dostatku čo najširších informácií pre spotrebiteľa zákonodarca s poukazom i na gramatické znenie citovaného ustanovenia výslovne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok ako istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov. Účel zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, na ktoré poukazuje odvolateľ, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov (v neznámej výške). Účel sledovaný zákonodarcom by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy by nebol naplnený.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zhodne s prvostupňovým je toho názoru, že § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné vykladať tak, že zmluva musí obsahovať presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Prvostupňový súd preto správne preskúmaným rozsudkom navrhovateľovi priznal iba rozdiel medzi vyčerpaným úverom a zaplatenou časťou istiny splátkami odporcov a vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol; nadväzne s poukazom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov i úspešnejšiemu navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov konania, pričom samotná výška priznaného či zamietnutého plnenia a priznanej náhrady trov konania nebola odvolacími dôvodmi navrhovateľa napadnutá, preto netvorila predmet prieskumu odvolacieho súdu.

Ďalšie odvolacie argumenty navrhovateľa (namietanie nesprávneho právneho názoru na aplikáciu ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka o započítavaní čiastkových úhrad dlžníka na istinu pohľadávky, ako i posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky - poplatku za správu úveru) odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať, keďže poskytnutý úver je pre absenciu uvádzanej podstatnej potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvého stupňa tým už nad rámec potrebný zaoberal spôsobom započítavania čiastkových úhrad dlžníka na istinu pohľadávky ako aj neprijateľnosťou poplatku (§ 2 písm. e) zák. č. 258/2001 Z.z.) za správu úveru. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak

nemusi dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

S poukazom na vyššie uvádzané, odôvodňujúce zamietnutie zvyšku návrhu, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, v napadnutých častiach - zamietajúcej i o náhrade trov konania, ako vo výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešným odporcom vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale odporcovia si náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.